

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 4

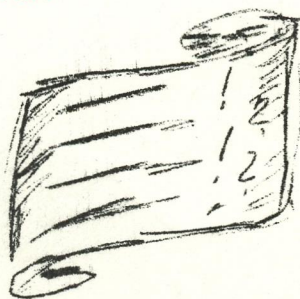
VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNES

ÚTERÝ

11.10.1988

- 8.30 -- seminář o představení v malém sále Krakonoše
- 10.30 -- beseda "Divadelní prostor" - lektor Luděk Richter - malý sál Krakonoše
- 13.00 -- schůze přípravného výboru v kuřárně Krakonoše
- 13.30 -- loučení s DS Strážkovic v malém sále Krakonoše
- 14.30 -- Větrovanka před Krakonošem
- 14.30 -- vítání DS Karolinka na MĚNV
- 15.00 -- vítání DS Karolinka před Krakonošem
- 16.00 -- E.Radzinskij: DIVADLO ZA ČASŮ NERONA A SENEKY
- 19.30 /DS Klapý/
- 22.30 -- setkání DS Klapý s patrony v požární zbrojnici

ZÍTRA -- STŘEDA -- 12.10.1988

- 9.00 -- seminář o představení v malém sále Krakonoše

/pokračování na str.2/

NÁRODNÍ PŘEHLEDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Severočeští uspořádali svou krajskou přehlídku vesnických a zemědělských souborů v Mašově na Chomutovsku. Na letošním, v pořadí 15.ročníku se sešly zajímavé tituly a poměrně vyrovnaná úroveň.

Ze severních českých

Zahajoval DS J.K.Tyl Josefův Důl. O jejich inscenaci hry G.Figueireda Velice podivuhodný příběh ctnostné ženy z Kfezu odborná porota konstatovala: Hra v podání Josefdolských o přehnané cnosti dává odrazový můstek k vyslovení těch nejsoučasnejších myšlenek. Začátek představení byl naladěný na parádní komedii, ale nedodržení tohoto záměru se stalo "pískem v ložiskách josefdolské inscenace", která "vzněla jako zahalená závojem občasně rozpačitosti a neujasněnosti".

"Mašovský soubor si vybral nelehký avšak velmi aktuální text gruzínskému autoru A.Čchaidzeho Když město spí" uvedla odborná porota. "Díky tomu, že soubor má velmi vyrovnané herecké individuality a silnou režisérskou osobnost, dopadl soubor s textem velmi dobře, ba přímo vítězně". Porota ocenila autentičnost

/pokračování na str.2/

/pokračování ze str.1/

- 13.00 - schůze přípravného výboru v kuřárně Krakonoše
- 13.30 - loučení s DS Klapý v malém sále Krakonoše
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 14.30 - vítání DS Hostouň na MěNV
- 15.00 - vítání DS Hostouň před Krakonošem
- 16.00 - J.Voskovec - J.Werich:
a TĚŽKÁ BARBORA
- 19.30 /DS Karolinka/
- 22.30 - setkání DS Karolinka s patrony v požární zbrojnici

Včera dopoledne

Při včerejším semináři o představeních novohrádeckého a bystřického souboru, který se opět nesl v příjemném duchu a všestranném zájmu o věc, malý sál doslova praskal ve švech. A bylo skutečně o čem hovořit, protože obě představení v sobě skrývala i obecnější otázky, což je pro takovouto diskusi vždycky přínosem. Takže jsme mohli hovořit o divadelním prostoru, u něž je vždy podstatné, aby bylo jasné, čemu slouží a proč je právě takový jaký je. K tomu nás mimo jiné inspirovalo arénové představení novohrádeckého souboru. Bystřické představení zase podnítilo k povídání o jazyku divadla, o tom, že jevištní pravdou je metafora, znak. A že čím blíže se pokoušíme na jevišti být k pravděpodobnosti, tím dále se vzdalujeme od pravdy divadelní. Což si často neuvědomujeme.

Bl.č.201/88

/pokračování ze str.1/

hereckého projevu jednotlivých postav a doporučila zabývat se ještě závěrem hry, který svým "příliš" růžovým vyzněním otupuje hrany závažných myšlenek."

U inscenace DS Rybníčné Dva muži v šachu M.Horníčka byla připomenuta zdálivá snadnost komedie a zároveň její obtížnost, kdy je potřeba přesně interpretovat situace i slovní humor jako předpoklad konverzační hry. Gorinova hra Zapomeňte na Hérostrata /v provedení DS Zákupy/ má silnou aktuální myšlenku a zajímavé postavy, inscenaci se však podařilo vytvořit všechny situace a vývoj konfliktu jen částečně.

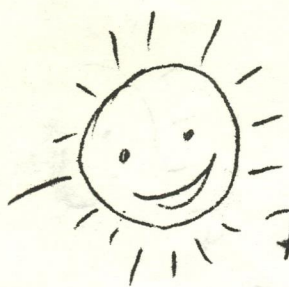
Posledním soutěžním představením byla hra E.Radzinského Divadlo za časů Nerona a Seneky /Rádobydivadlo Klapý/, která "postačila soubor před mimořádně obtížný úkol, jak náročnou předlohu realizovat. Soubor se úkolu zhostil po svém, za cenu přizpůsobení předlohy svým možnostem, nicméně tak, že aktuální hlavní myšlenka hry byla v představení čitelně sdělena. Svůj podíl má zde jak nápaditá režie, tak dobré herecké výkony...

V závěru hostoval DS Mladá scéna Ústí n/L s pohádkou pro děti Tři zlaté vlasy děda Vševěda od L.Příhody.

Kromě těchto šesti představení proběhly dva rozborové semináře k uvedeným inscenacím, setkání divadelníků při písničkách a další doprovodné akce.

Pořadatelům a patronátním závodům se podařilo na všechna představení zaplnit sál pozornými diváky, celkem jich přišlo přes tisíc. Maškovští pro to udělali víc, než bývá obvyklé: od osobní propagace ve všech rodinách, plakátů, reklamy v okolních kinech, nabídky permanentních vstupenek v závodech a organizacích, článků v tisku až po organizovaný svoz po vesnicích v okruhu téměř 50 km. Tato práce navíc se vyplatila a v tom je jistě i smysl každé přihlídky a zájmové umělecké činnosti vůbec: dělat divadlo dobře a objasně - a mít pro koho hrát.

Podle článku
Vladimíra Valeše
v AS č.7/88

Snad
už
hrny
přestane
přít

Dnes
hrají

DS Rádobydivadlo OB Klapý

O práci souboru nám povídal
jeho vedoucí a režisér
Ladislav Valeš

Soubor sice vznikl teprve před dvěma lety, ale považuje se za partu lidí, která se sešla nastálo. Sbližuje je společná jednota myšlení. A jejich představení je vždy kolektivní výpovědí. Lidé, kteří v souboru pracují, rebydlí všichni přímo v místě. Mnoho jich jezdí z poměrně velké vzdálenosti. Ale právě pro to, že se rozhodli společně divadlo dělat, jsou spolu rádi a rádi tyto obtíže překonávají.

V současné době připravují autorskou záležitost. V této nové inscenaci se v podstatě trochu odkloní od svého dosavadního tématu. Dosud se totiž věnovali hrám, které byly svým sdělením situovány do tragické polohy. A nyní se rozhodli pro grotesku. Ale stejně to bude spíš inklinace k humoru černému, k absurditě. Zatím je připraven koncept textu a pevný tvar bude vznikat až během zkoušek za přispění celého kolektivu. Je to tedy

/pokračování na str.4/
Bl.č.203/88

Včera jsme měli možnost vidět představení hry Jiřího Hubače Generálka v provedení reprezentanta Jihočeského kraje -- divadelního souboru OB ze Strážkovic. Kvalita této inscenace je vlastně odrazem ne příliš utěšené situace v oblasti venkovského divadla v tomto kraji, jak jsme si kromě kuchařů mohli přečíst ve včerejším čísle Větrníku. Logicky se pak stane, že tato ve svém kraji nejlepší inscenace se jeví v kontextu národní přehlídky v méně příznivém světle.

Soubor si zvolil předlohu, jejíž životaschopnost na scéně je závislá především na brilantnosti hereckých výkonů představitelů obou ústředních postav /Napoleona a Josefíny/ a je-li tato podmínka splněna, lze hru akceptovat jako čistě zábavné divadlo. V okamžiku, kdy v této předloze začneme hledat hlubší ideologické poslání a pokládáme důraz na její pseudofilozofické sentence, odkryjeme její nedostatky a povrchnost. A ty odkryjeme i v případě, pokud ne-

Recenze

naplníme onu podmínku herecké brilantnosti a osobitosti.

Strážkovický soubor hraje Hubačovu hru viditelně rád a toto divadlo určitě plní doma, kde lidé jeho aktéry znají, společenskou funkci. Zde jim totiž určitě odpouštějí řadu základních nedostatků v divadelní práci, protože je pro ně významnou hodnotou vidět na jevišti lidi, které znají a konfrontovat jejich osobnosti s jejich projevem na scéně, s postavami, které hrají. Tento typ divadla /a přiznejme si, že v praxi se s ním na venkově setkáváme často/ je ovšem z místa svého působení nepřenositelný -- protože pokud je vytržen ze společenského kontextu ztrácí svoji základní hodnotu a nemá schopnost nahradit ji jinou kvalitou. Ony nedostatky v základní abecedě divadelního výrazu /ať už technického rázu či v absenci sdělení vlastního postoje k inscenované předloze/ pak zůstávají obnaženy.

V této souvislosti se pak nabízí i obecnější otázka, zda u tohoto typu souboru profesionální spolupráce nestírá jednu důležitou hodnotu, kterou by samostatná práce souboru snad mohla přinést: autentičnost.

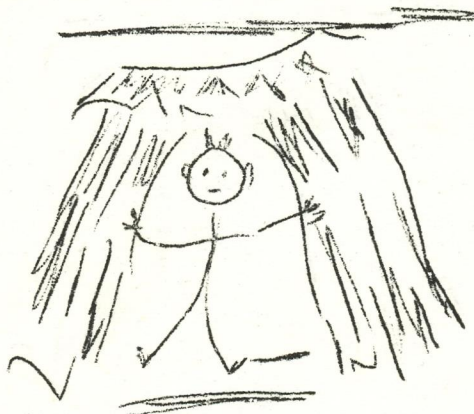
/pokračování ze str.3/

Takové dobrodružství, nesmírně lákavé inspirující a všichni věří že povede ke zdárnému konci. Na této nové inscenaci se bude dělat i s mnoha novými lidmi, neboť ti, kteří pracují na současných inscenacích dostanou jakousi dohodnutou hereckou pauzu po vyčerpávající práci na inscenacích předchozích.

A k dnešní inscenaci - dělají ji moc rádi, i když je to věc náročná a složitá /o čemž svědčí skutečnosti, že tento titul mnoho amatérských souborů nehraje/.

V každém případě je potěšilo, že se opět do Vysokého dostali, neboť je to pro jejich soubor obrovská počta a vyznamenání. Předchozí účast na Vysokém byla i jejich hnacím motorem při práci na divadle. Touha absolvovat znovu Vysoké, zúčastnit se se svým představením přehlídky, byla u nich strašně veliká. A nejen proto, ale i pro tu krásnou atmosféru, pro všechna přátelská setkání s lidmi, se kterými zde navázali vztah.

Doufají, že letos nezklamou a svým představením potěší všechny své divadelní přátele i vysoké publikum.

B1.č.202/88

? ?
Anketa ?
? ?
? ?
? ?
? ?

1. Jaké máte zkušenosti s reakcí mladých diváků na tzv. netradiční divadlo?

A na divadlo vůbec?

2. Jaké jsou vaše zkušenosti se získáváním mladých lidí a jejich zapojením v souboru? /Eventuelně v čem vidíte příčiny jejich zájmu nebo nezájmu/.

Odpovídá: Ludvík Němec
DS Bystřice u Benešova

1. Uprímně řečeno, mám o mladého diváka tak trochu obavy, zejména pokud jde o to, čemu jsme se naučili říkat /a domnívám se, že ne úplně správně/ netradiční divadlo. To nebezpečí vidím v klanění se módnosti, a to bez ohledu na kvalitu dobrého "netradičního" originálu či bežduché epigonské prázdnoty.

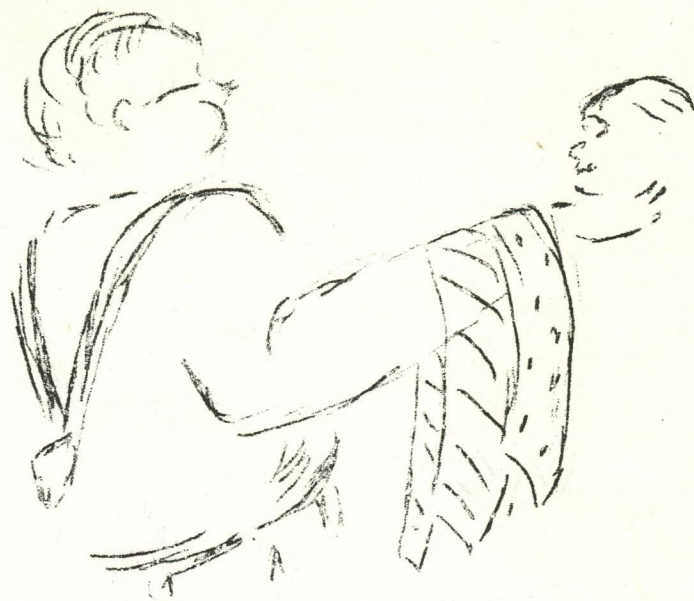
Měli bychom je spíše učit dívat se a umět rozlišit kvalitní a nekvalitní divadlo, ať už patří k té či oné škařulce.

2. Získávání mladých lidí by mělo začínat co nejdříve, a to ve škole i v rodině. Škola se o to snaží, pokud má štěstí na učitele, kteří sami fandí divadlu celým srdcem - ať už v pasivním či aktivním vztahu k některému z jevištních kumstů.

Jenže co je platná škola, když leckde doma má před uměním přednost duch chrobákovské kuličky, který převládne, pohltní a posléze vyloučí ze života vše, co nepřináší hmotný užitek. Ten amatérské divadlo nikdy nemělo - ke škodě těch, kteří krásu jeho podstaty nepochopili a pro dobro nás, kteří jsme jí propadli.

aj. aj. pokračuje Kraľonošův zpravodaj

Když už se tu zaobíráme tou naší tiskovinou a pracanty okolo, tak vám musím připomenout, že to, co my v redakci vždycky vyplodíme, od časných ranních /či pozdních nočních?/ hodin přepisuje na MĚNV Věra Nesvadbová a tiskne Věra Ackermannová. Při výrobě Větrníku jim bývá značně horko, protože my prý nějak moc píšeme. Především se však zapotily úplně nejvíc. Nějaký Deus ex machina, nebo jak se vlastně jmenuje, totiž přiložil pod kotel na národním výboru poněkud větší porci, takže všechno všude sálalo a teplo bylo jako v lázni. Nakolik změně podmínek odpovídala i změna pracovního oděvu /podle pravidla nepřímé úměry/, to jsem slíbil utajit.

- V DIVADLE VYSTUPUJÍ SLOVNĚ
JEDNAJÍCÍ LIDÉ, KTERÍ
GESTIKULUJÍ A VYVÍBLÍ SE

- Na tomto dramatu nám herci ukázali, že v návalu emocí mohou vraždit i slušní lidé.

- "Hin se hukáže!" -- zaspíval Jan Sladký -Kozina a uklouzl na pohozeném hrachu.

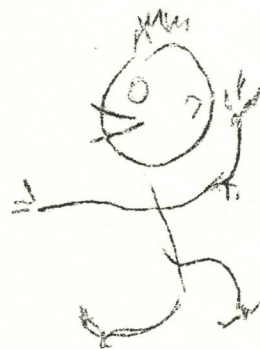
- Herec požádá přemýšlí, jak by oklamal publikum, že to není on.

- Kněžna Libuše odsoudila za svého manžela Přemysla, který oral s voly.
On zaspíval: "Dobrá, půjdu to zase zkusit s Čechy."

- Trému před vystoupení nemám. Jem takové divné tušení.

Všem, všem, všem

Přesvědčoval jsem kolegyně redaktorky, že vás požádám o podporu a pomoc. Přesvědčil a vsadil jsem se o prcka, že nubudu žádat marně. Že se určitě najde někdo, koho napadne pěkný kreslený vtip s divadelní tematikou. A že když někoho napadne, že určitě bude ochoten přijít do redakce ho nakreslit. Kdyby se někdo takový

našel, ať se přihlásí při dopoledních seminářích. Teď se ukáže, kdo z vás mě má rád!

B1.č.205/88

VĚTRNÍK, zpravodaj XIX. NP VZDS. vydává přípravný výbor NP VZDS. Zodpovědná redaktorka Alena Exnarová. Povoleno OK ČNV Semily pod č.j.22/88. Cena 1,-Kčs.